

Korpinmusta



Raamatussa mainitaan ensimmäisenä lintuna korppi. Se oli silloin kun Nooa laski arkista korpin lentelemään saadakseen tietää oliko vesi jo vähentynyt maan päällä. Toisena lintuna Nooa lähetti kyyhkysen tutkimaan veden määrää.

Korppi ei palannut takaisin arkkiin vaan lenteli kunnes vesi oli laskeutunut. Tiedämme, että korppi on haaskalintu ja varmaankin tuolloin oli runsaasti haaskaa saatavilla, ruumiita keliu veden pinnalla ja niin korvit löysivät “leposijan” ja syötävää.

Sen sijaan kyyhkynen ei ole haaskalintu eikä se tavallisesti laskeudu raatojen päälle. Kyyhkystä pidetäänkin Pyhän Hengen vertauskuvana. Siksi kyyhkynen ei laskeudu raatojen joukkoon niinkuin ei tee Pyhä Henkikään, hän ei asetu kuolleeseen ihmiseen.

Kuitenkin myös korppia voidaan Raamatussa kuvata hengelliseksi opettajaksi. Esimerkiksi Jobin kirjassa opetetaan, kuinka Jumala hankkii ruoan kaarneen pojille, kun ne nälissään huu-tavat. (Job 39:3) Jumala ei ole hävittänyt korppeja sukupuuttoon siksi, että ne ovat haaskalintuja. Niitä tarvitaan luonnon kiertokulun ylläpitäjinä.

Toisenlaisesta opetuksesta käy Sanan-laskujen kirjan kohta, jossa sanotaan: “Joka isäänsä pilkkaa ja pitää halpana totella äitiänsä, häneltä korvit puron luona hakkaavat silmän, ja kotkan poikaset syövät sen:” (Snl 30:17)

Tämän hengellinen merkitys on siinä, kun tiedetään, että korvit ovat raadonsyöjiä. Tällöin sellainen ihminen, joka ei kunnioita isäänsä ja äitiänsä, on rikkonut Jumalan käskyn eikä hänellä ole enää Jumalan siunaus. Hänestä on tullut kuin raato, jonka korppi käy nokkimassa pois.

Ihmeellisin opetus lienee kuitenkin profeetta Elian tapauksen yhteydessä esiintyneet korvit. Elia oli ennustanut Jumalan sanan mukaan, että sille seudulle tulisi ankara kuivuus. Kuivuus tuli ja sitä seurasi kato ja sen mukana kurjuus ja ilmeisesti monet nääntyivät nälkään. Ennustamisensa vuoksi kuningas Aahab etsi Eliaa tappaakseen hänet. Eikä vain Aahab vainonnut häntä vaan kuningatar Iisebel sekä hänen uskontoaan palvovat 450 baalin profeettaa. Elialla oli vaikea löytyä luotettava piilopaikka, koska Aahabin sotilaat etsivät häntä kaikkialta. Elia oli ennustanut sateetonta kautta ja sitä kesti kokonaista kolme ja puoli vuotta. Sen seurauksena tuli kuivuus, katovuosia ja nälänhätä. Ruokaa ei ollut helposti tarjolla myöskään Elialle.

Niinpä Jumala käski hänen kätkeytyä vihollisiltaan Ahabilta ja Iisebeliltä sekä nälänhädän ajamana Keritin purolle. Jumala sanoi Elialle: “Sinä saat juoda purosta, ja minä olen käsenyt kaarneiden elättää sinua siellä.” (1. Kun 17:4) Ja niin tapahtui. Joka aamu ja ilta kaarneet toivat lihaa ja leipää ja purossa riitti jonkin aikaa vettä juotavaksi.

Tuolla puron notkossa yksinäisyydessä Elia odotti joka päivä saavansa ruokaa. Hän ei mitenkään voinut tietää, että ruokaa tulisi joka päivä. Mutta koska muita vaihtoehtoja ei ollut, hän vain odotti joka päivä uutta ruoka-annosta. Ja se toimi. Niinpä

noiden kaarneiden täytyi olla hänelle Jumalan lähettiläitä. Epäilemättä hän joutui oppimaan siinä jotakin samaa kuin Pietari, kun Jumala katolla näyssä lähetti hänelle kaikenlaisia eläväisiä syötäväksi. Pietari oli sitä mieltä, että hän ei ole koskaan syönyt epäpyhää ja sitäkö Jumala nyt hänelle tarjosi. Mutta ei. Jumalan täytyi sanoa, että sitä, minkä hän on valmistanut, ei ole sopiva sanoa epäpyhäksi. Ap. t. 10:15.

Kaarneet, jotka toivat suokaa Elialle, olivat raadonsyöjiä. Ja varmasti kuivuuden aiheuttaman katastrofin seurauksena monia eläimiä menehtyi. Korpeille oli helppo löytää ruokaa, no ehkä ei aina kaikista tuoreinta. Mutta Elia ei sairastunut saamastaan ruoasta, joten sen täytyi olla ihan hyvää. Ja miksi. Siinä toteutui sama kuin Jumala oli sanonut Pietarille: “Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.” Ja niin Elia sai Jumalan toimittamaa ruokaa.

Niinpä nuo linnut olivat Elialle Jumalan lähettiläitä. Vaikka hänkin kaiketi oli pitänyt niitä saastaisina kuten muutkin juutalaiset. Tuomansa ruoan ansiosta ne olivat odotettuja tulijoita joka päivä. Niin Elia sai oppia, että nuo saastaiset linnut saattoivat olla Jumalan viestintuojia, ne toteuttivat sitä lupasta, jonka Jumala oli antanut: olen käskenyt kaarneiden elättää sinua.

Tästä saamme ottaa oppia vielä nytkin. Moni kristitty tuskailee oman elämänsä kanssa. Hän saattaa kokea olevansa ainakin päältä yhtä musta kuin korpitkin näin varsinkin pappishenkilö. Joskus mustuus ulottuu sisimpään saakka kun sanomme: olen tehnyt syntiä ajatuksin, sanoin ja teoin ja laiminlyönnein. Ja kuitenkin Jumala käyttää tällaisia ihmisiä

työnsä välikappaleina. Ihmisten epäpyhyys johtuu usein juuri siitä, että he käyttävät välipaloina ja joskus myös pääruokanaan tämän maailman saastuneita haureellisia ajatuksia, mielikuvia ja tekoja ja täyttävät hengellisen elämänsä niillä. Siksi he muistuttavat korppeja, jotka ovat raadon-syöjiä.

Korpeilla oli lihanpala joka päivä kuljetettavana vieläpä kahdeksan kertaa. Ja Elia sai juoda vettä purosta. Jumala ohjasi korppien toimintaa ja siksi Elia sai oikeaa ruokaa ja oikeaa vettä. Jumala on ohjannut myös ihmisten elämää. Meillekin on tarjolla liha, kun meille ehtoollisella sanotaan: tämä on Jeesuksen ruumis, sinun edestäsi annettu. Ja meillä on myös puro, josta juomme. Jeesuksen ristillä sotamies puhkaisi Jeesuksen kyljen ja siitä vuoti vesi ja veri. Nämä muodostavat sen elämän veden virran, joka Jeesuksesta virtailee. Siitä me saamme juoda. Meille on annettu siihen lupa aivankuin Jumala sanoi Elialle: sinä saat juoda purosta. Tätä elämän ravintoa jakavat Jumalan lähettiläät, jotka usein ovat yhtä mustia kuin korpit mutta jotka silti ovat kelvollisia olemaan Jumalan työn toteuttajia.

“Kuka hankkii ravinnon kaarneelle, kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja lentävät sinne tänne ruokaa vailla.” (Job 39:3) Kun ihmisten lapset huutavat hengellisessä ravinnon puutteessa Jumalan puoleen, Jumala ruokkii heitä ilman heidän omaa ansiotaan. “Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.” (Joh. 6:54) Silloin korpinmusta kaapukin muuttuu valkoiseksi, silloin rampa hyppii niinkuin peura ja mykän kieli

riemuun ratkeaa; sillä vedet
puhkeavat erämaahan ja aro-
maahan purot. (Jes. 35:4,5)

Niin riittää vettä purossa ja li-
haa ja leipää Jeesuksen aterial-
la. Jumala ruokkii kansaansa.



.

